

en de daarvoor in aanmerking komende rijksbureaus droegen zorg voor het inzamelen der goederen die aan de burgerij onthouden werden.

★

Eerder memoreerden wij de bespreking van begin augustus '42 in Berlijn waar Goering de *Reichskommissare* en *Militärbefehlshaber* de les las. Het stenografisch verslag bevat een passage waarin Goering meedeelde dat hij besloten had, een reeks opkopers naar Nederland, België en Frankrijk te sturen teneinde daar de hand te leggen op goederen die de Duitse bevolking tegen Kerstmis '42 in de Duitse winkels moest kunnen kopen. 'Früher', aldus Goering,

*'schien mir die Sache doch verhältnismässig einfacher zu sein. Da nannte man das 'plündern'. Das stand dem Betreffenden zu: das wegzunehmen was man eroberte. Nun, die Formen sind humaner geworden. Ich gedenke trotzdem zu plündern, und zwar ausgiebig, in der Form, dass ich eine Reihe von Aufkäufern mit ausserordentlichen Vollmachten, angefangen in Holland und Belgien, auch nach Frankreich schicke, die nur bis Weihnachten Zeit haben, mehr oder weniger alles aufzukaufen, was es dort überhaupt nur in den schönen Läden und Lagern gibt, und das werde ich dem deutschen Volk zu Weihnachten hier in die Fensterläden hängen, das kann das deutsche Volk kaufen. Es kommt mir nicht darauf an, dass jede Französin wie eine gezierte Hure herumläuft.'*¹

Opracht tot de organisatie van deze grootscheepse plunderactie gaf Goering aan een van zijn oude vrienden uit de eerste wereldoorlog, Oberst Josef Veltjens, die daarbij gebruik maakte van een vennootschap, de *Rohstoffhandelsgesellschaft m.b.H.* (de 'Roges'), die, eveneens in opdracht van Goering, op dat moment al bezig was, op de zwarte markt in Nederland, België en Frankrijk alle goederen op te kopen die men er krijgen kon – wij komen op die Duitse zwarte aankopen nog terug. Hoe groot het krediet was waarover Veltjens in het kader van de z.g. *Weihnachtaktion* de beschikking kreeg en welk deel hij daarvan in de paar maanden die hem ter beschikking stonden, wist te besteden, weten wij niet met zekerheid; de ene Duitse bron geeft er *Rm* 400 mln, resp. 176 mln voor op, de andere *Rm* 300 mln, resp. 244 mln. Laat ons zeggen dat er in Nederland, België en Frankrijk goederen opgekocht werden tot een bedrag in de buurt van *Rm* 200 mln; het is niet onwaarschijnlijk dat van dat bedrag ca. twee-vijfde in Nederland besteed is.

Hoe ging dat toe?

¹ Verslag van de bijeenkomst, 6 aug. 1942, p. 5.